

Thisted Knudsen, Peter Larsen, Lorentzen Thestrup, Stæhr Johansen, Jørgen Jørgensen (Ullerup) og Steen [næstformand]). Betænkning (B. sp. 171) afgivet $\frac{6}{2}$. (Ordfører: Aage Knudsen). 2. beh. $\frac{12}{2}$ (F. sp. 2519). Henvist til fornyet udvalgsbehandling. 3. beh. $\frac{14}{2}$ (F. sp. 2603). *Loven stadfæstet 8. marts 1957.* (Lovt. nr. 44).

Loven er, for så vidt angår §§ 1-3 og 5, overensstemmende med den tilsvarende i samlingen 1955-56 gennemførte ekspropriationslov (årbog 1955-56, side 312).

§ 1 bemyndiger ministeren til for *statsbanerne* at erhverve arealer, som er nødvendige til foretagelse af ændringer i anlæggene, der er en følge af arbejder, hvortil der gives bevilling ved finansloven eller tillægsbevillingsloven for finansåret 1957-58.

Efter § 2 kan ministeren lade foretage ekspropriation, ligeledes for statsbanerne, af arealer og servitutter, der er nødvendige for at sikre synligheden af signaler o. lign.

Forslagets § 3 hjemler ministeren ret til at lade foretage ekspropriation for *post- og telegrafvæsenet og de koncessionerede telefonselskaber* af arealer m. v., som er påkrævede til tilvejebringelse af nye og udvidelse af bestående radiotelekommunikationsanlæg og telefonanlæg, herunder centraler.

§ 5 hjemler den sædvanlige fritagelse for stempel- og tinglysningsafgifter for de dokumenter, der udfærdiges i anledning af de af loven omfattede baneanlæg m. v.

Som § 4 blev under sagens behandling i folketinget indføjet en ny bestemmelse, hvorved ministeren for offentlige arbejder bemyndiges til — eventuelt ved ekspropriation — at erhverve de arealer m. v., der udkræves til *opførelse af et tilbagerykket dige ca. 300 m bag Juvrediget på Rømø.*

Endelig indeholder loven — i modsætning til sine forgængere — i § 6 en bestemmelse, der hjemler *afgiftsfrihed* for dokumenter, udfærdiget i forbindelse med arealerhvervelser i henhold til lov nr. 165 af 1. maj 1923, § 1, angående *regulering af statsbanernes niveauoverkørsler*, en bestemmelse som rækker ud over det enkelte finansår.

I nævnte lov af 1923 findes, efter hvad ministeren anførte ved fremsættelsen af forslaget til nærværende lov, „ingen udtrykkelig